

Paradijsje aan het water

Een huisje omgeven door water en veel groen. Al ruim tien jaar is dit 'thuis' voor **presentatrice en model Anouk Smulders (41)**, man Edwin (47), zoon Max (9) en dochter Bo (6). 'We zijn heel erg op onze plek hier.'

'Kunstenaar Ger Doornink wilde een filmpje maken van hoe een schilderij tot stand komt, en ik stond model. Ik vind het een heel gaaf schilderij, want dit ben ik echt. Op de avond van de opening vertelde een advocaat dat hij het had gekocht. Dat leek me toch een beetje raar, hang je daar op iemands kantoor... Uiteindelijk bleek Edwin de schilderij voor mijn 38e verjaardag als verrassing te hebben gekocht.'

ANOUK:

Ik had inmiddels zo'n behoefte aan één huis, één plek, man, kind, hond, tuin...'

Wat betekent 'thuis' voor jou?

De basis, mijn familie, het gezin. Op je gemak bij jezelf zijn. Veilig, lekker. We wonen hier nu ruim tien jaar. Ik kwam uit het buitenland en Edwin woonde in Eindhoven. We hadden vrij snel besloten dat wanneer ik terugkwam en we zouden gaan samenwonen, het in elk geval in de buurt van Amsterdam moest zijn. Edwin had een huisje in Vinkeveen waar de huurder uit ging, dus het leek me een goed idee om daar te beginnen en ons langzaam te oriënteren waar we wilden gaan wonen. Op een bepaald moment moest Edwin hier in de buurt bij Zwaanwijk zijn (een kasteel in Nigtevecht, red.) en hij kwam terug en zei: "Ik heb het eindelijk gevonden! Een huisje aan het water in Nigtevecht!" Ik ben opgegroeid in Barneveld, ging in Haarlem studeren, heb achtereenvolgens in Parijs, New York, en Londen gewoond. Modellenwerk is een soort van luxe zwervbestaan en ik was ongeveer negen keer verhuisd in twaalf jaar tijd. Dan is het een keer klaar. Ik had inmiddels zo'n behoefte aan één huis, één plek, man, kind, hond, tuin... Dat ging toen ook in een vrij rap tempo.'

Dit was meteen jullie nestje.

Dit huis vond ik heel leuk, want ik houd erg van symmetrie – de voordeur zit in het midden en het huis is gespiegeld. De plek is waanzinnig. We houden van het water, de omgeving is groen, de schooljes zijn een paar straten verderop. Wij zijn allebei opgegroeid in een dorp en ik vind het fijn dat de kinderen ook in een dorp opgroeien en lekker kunnen buitenspelen, overal vriendjes in de straat hebben wonen. De eerste paar maanden vond ik het wel pittig... zat ik hier ineens met kind, hond, man en dacht ik: wat is er met me gebeurd? Maar inmiddels zijn we heel erg op onze plek hier.'

Jullie wonen aan het water, mét een bootje.

Als je een eigen "haventje" hebt, is het eerder een kwestie van wannéér, dan óf het bootje er komt. Ik moet zeggen dat we niet vaak varen, eerder snel een uurtje, of een middagje met vrienden. We zijn er niet dagen mee weg, maar het is in de zomer wel één groot waterparadijs voor de kinderen. Verderop ligt een glijbaantje, ze liggen met surfplanken in het water, en er is zo'n trampolinesgeval; aan het water wonen biedt genoeg vertier.'

'Varen is een rustmoment voor ons. Het is fijn om water om je heen te hebben en buiten te leven.'

'Ik vind het leuk om in de keuken bezig te zijn, maar ik moet er wel tijd voor hebben. In het weekend probeer ik graag dingen uit, zoals taartjes bakken of gezonde sappen maken. Een handige truc voor de kinderen om ze dingen te laten lusten die ze normaal niet willen eten: "monstersap" met spinazie gaat er makkelijker in dan "spinaziesap".'

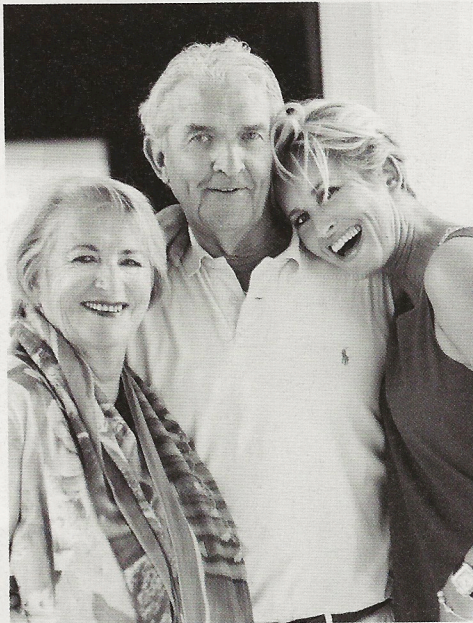
'Sumo – onze vorige labrador – is anderhalf jaar geleden overleden, en dat is een heel verwerkingsproces voor de kinderen geweest. Daarom hebben we deze plek gemaakt. Er worden tekeningen opgehangen en we steken 's avonds een kaarsje aan.'

ANOUK:

'Als je je droom najaagt, ben je eigenlijk nooit aan het werk'

'De kinderen zijn allebei echte sportbilly's, kleine daredevils. Ze zijn niet bang, durven overal vanaf te springen, in achtbanen te gaan. Ze sporten veel en ze konden al vroeg zwemmen. Dat is wel zo handig als je aan het water woont.'

'Ik had zo'n coverwand ooit bij iemand anders gezien. Het is een soort dagboek aan de muur van tien tot vijftien jaar van mijn leven.'

Wat is je favoriete plek in huis?

'Op dit moment is het de loungebank buiten. Er is ongeveer twee jaar over gedebatteerd, want er moest er eentje komen en ik wilde niet zo'n gevlochten variant die je op elke hoek van de straat ziet. Ik ben dan heel specifiek in mijn keuze. Edwin liep er minder warm voor. Tot een vriendin van me zei: "Je hoeft toch niet alles te overleggen?" Dan staat er ook binnen een week een vrachtwagen voor de deur met de loungebank! Wel degene waar we steeds weer bij terugkwamen, en nu vindt Edwin het ook te gek.'

Wat maakt jou als moeder het meest gelukkig?

'Dat mijn kinderen lekker in hun vel zitten en een ontspannen, zorgeloze jeugd hebben. Ik hoop dat ze hun eigen koers gaan varen, dat ze beslissingen nemen in het leven die hen gelukkig maken, dat ze hun eigen dromen najagen. Als je dat doet, ben je eigenlijk nooit "aan het werk". Ik hoop – en we zijn al goed op weg – dat ze veel van de wereld zullen zien, en ontdekken. Verschillende mensen en culturen leren kennen, een open mind creëren... de wereld is zo divers en bijzonder! Ik zeg dat nu zo stoer... maar zodra er later eentje in het buitenland gaat wonen, ga ik huilen!'

Hoe is de band tussen jou en je dochter?

'Ik herken veel in Bo. Ze heeft een pittig karakter, heeft haar woordje klaar – dat had ik overigens vroeger niet zo, dat kwam pas later. Het is echt een podiumkind. Als ze in het water springt, moet ook iedereen kijken en roept ze: "Kijken jullie naar mij!" Toen we op Bali waren, werd er gezegd dat ze een "crystal child" is. Dat houdt in dat ze heel gevoelig en intuïtief is: ze heeft snel in de gaten wanneer iemand verdriet heeft, of als er iets verdrietigs is gebeurd. Ze is ook erg op de klok. Regels zijn regels. Als ze naar de speeltuin gaat en ik zeg dat ze om half zes terug moet zijn, dan is ze om twee voor half zes terug.'

Je hebt een fijn huis, een hecht gezin. Heb je nog persoonlijke wensen voor de toekomst?

'Ik ben ambassadeur voor de stichting Ruby and Rose, die zich inzet voor onderzoek naar gynaecologische kanker. Ik wil mensen oproepen mee te doen aan hun sms-actie, waarbij je per sms één euro* doneert voor onderzoek. Want het onderwerp gynaecologische kanker gaat alle vrouwen aan. Samen sta je sterker en kun je meer bereiken en elkaar steun bieden. Dat heb ik het afgelopen jaar ook om mij heen gemerkt.'

* Sms 'ruby' naar 3669, voor meer informatie zie rubyandrose.nl

ANOUK:

'Ik hoop dat onze kinderen hun eigen koers gaan varen'